

DECIZIA nr. 84 /2015
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC x SRL**,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Sector 4 a Finantelor Publice cu adresa nr.x/11.07.2014, completata cu adresa nr.x/18.11.2014, inregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/14.07.2014 si nr.x/21.11.2014, cu privire la contestatia formulata de **SC xSRL**, cu sediul in Bucuresti, str. x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Sector 4 a Finantelor Publice sub nr. x/10.07.2014 il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/11.06.2014, comunicata in data de 18.06.2014, prin care s-au stabilit dobanzi de intarziere aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei

Suma contestata este de x lei reprezentand accesorii aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, **SC x SRL** aduce urmatoarele argumente:

Ultimele accesorii aferente TVA in suma de x lei, conform deciziei de impunere nr.F-Bx/08.05.2012, au fost calculate in urma inspectiei fiscale efectuate in baza decontului de rambursare TVA din iunie 2012.

La data deciziei de impunere, societatea avea de recuperat suma de x lei, din care nu s-a aprobat rambursarea sumei de x lei si s-a rambursat suma de x lei.

Decizia de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna septembrie 2007 nr.x/27.11.2007 nu a fost inclusa in fisa sintetica, astfel incat calculul accesoriilor contestate a fost generat de neevidentierea TVA de rambursat in suma de x lei la sfarsitul lunii august 2008.

Din calculul efectuat in cadrul controlului TVA pe perioada iunie 2007 -august 2011 se vede ca in fisa sintetica nu apare suma de x lei de rambursat de la sfarsitul lunii august, dar inspectorii au evidentiat-o ca fiind existenta, la fel ca balanta lunii august. Din aceasta suma inspectorii au acceptat doar x lei si au calculat penalitati doar pentru perioada aprilie 2008 in suma de x lei.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/11.06.2014, organul fiscal teritorial a stabilit in sarcina **SC x SRL** accesorii aferente TVA in suma de x lei.

III. Fata de constatările organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesorii aferente TVA in suma de x lei, in conditiile in care in sarcina sa s-au retinut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere nr.F-Bx/08.05.2012 si decizia de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA nr.x/22.05.2013, iar din evidenta fiscala rezulta ca societatea nu a stins aceste debite.

In fapt, Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/11.06.2014, prin care s-a stabilit in sarcina **SC x SRL** obligatia de plata in suma de x lei reprezentand accesorii aferente TVA.

Documentele prin care a fost individualizata obligatia de plata sunt:

- decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-B x/08.05.2012 prin care s-a stabilit TVA suplimentar de plata in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei calculate pe perioada 25.05.2008-25.09.2009;
- decizia de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna ianuarie 2011 nr. x/22.05.2013 prin care s-a stabilit TVA de plata scadenta la 25.02.2011 in suma de x lei.

Din anexa la decizia nr. 1/11.06.2014 rezulta ca accesoriile aferente TVA in suma de x lei au fost calculate astfel:

- x lei – pe perioada 25.09.2009-22.07.2011 pentru neachitarea TVA stabilita prin decizia de impunere nr.F-B x/08.05.2012;
- x lei – pe perioada 25.02.2011-22.07.2011 pentru neachitarea TVA in suma de x lei stabilita prin decizia de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna ianuarie 2011 nr. x/22.05.2013

Impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-B x/08.05.2012 societatea a formulat contestatie, in urma careia s-a emis decizia nr.x/03.08.2012 prin care s-a dispus respingerea ca neintemeiata pentru TVA in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

In baza cererii nr.x/12.07.2012, prin care societatea a solicitat corectarea decontului de TVA aferent lunii ianuarie 2011, organul fiscal a emis decizia de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna ianuarie 2011 nr. x/22.05.2013 in baza careia s-a evidentiat obligatia de plata in suma de x lei, scadenta la 25.02.2011, decizie pe care societatea nu a contestat-o.

Din fisa pe platitor (fila 1) editata la 11.07.2014 privind situatia TVA pe perioada 25.07.2007-25.09.2009 rezulta ca:

- este evidentiata decizia de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna septembrie 2007 nr.x/27.11.2007 prin care este operata suma de rambursat de (-) x lei, adica TVA de plata, cu scadenta 25.10.2007;

- in data de 25.09.2009 societatea figureaza cu suma negativa de TVA de x lei (din totalul sumei negative de TVA de x lei declarata prin decontul TVA pe luna august 2009 nr.x/25.09.2009) care a stins partial obligatia de plata a TVA stabilita prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-B x/08.05.2012, rezultand la aceasta data TVA neachitata in suma de x lei;

- prin deconturile TVA cu termene scadente in perioada 25.09.2009 – 25.07.2011, societatea a declarat sume negative de TVA care la data de 22.07.2011 au stins integral diferenta de TVA in suma de x lei stabilita prin decizia nr.F-B x/08.05.2012, precum si TVA de plata in suma de x lei scadent la 25.02.2011.

Contestatarul sustine ca nu datoreaza accesoriile aferente TVA pe motiv ca fisa de platitor intocmita de organele fiscale contine erori constand in neevidentierea TVA de rambursat in suma de x lei la sfarsitul lunii august 2008.

In drept, potrivit dispozitiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

Art. 22 - Prin obligatii fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

(...) c) obligatia **de a plati la termenele legale** impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligatia de a plati majorari de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contributiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligatii de plata accesorii.

Art.85 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) **prin declaratie fiscala**, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);
- b) **prin decizie emisa de organul fiscal**, in celelalte cazuri.(...).

“Art.86 -(4) Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și **produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.**”

“(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.”

Art.111 - (1) Creantele fiscale sunt **scadente** la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

“**Art.115 – (2)** Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

- a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;
- b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;
- c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil. “

In ceea ce priveste calcularea accesoriilor sunt incidente prevederile art.119 si art.120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere.

Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de **0,1%** pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Incepad cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) **Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale**

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, **se datoreaza dupa acest termen dobanzi și penalități de întârziere.**

(...)

(4) Dobânzile se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).

Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de **0,04%** pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca obligatiile de plata accesorii se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata ca o masura accesorie in raport cu debitul principal.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

In speta, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarei obligatia de plata a sumei de x lei reprezentand accesorii aferente TVA calculate:

- pe perioada 25.07.2009 -22.07.2011, pentru debitul de natura taxei pe valoarea adaugata stabilit prin decizia de impunere nr.F-B x/08.05.2012 si neachitat pana la data 25.09.2009;

- pe perioada 25.02.2011-22.07.2011 pentru neachitarea TVA in suma de x lei stabilita in urma solicitarii contestatarei de corectare a obligatiei de plata aferenta lunii ianuarie 2011 (scadenta la 25.02.2011) ce a fost solutionata prin decizia de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna ianuarie 2011 nr. x/22.05.2013 si nu a fost contestata.

Se retine ca asupra debitului stabilit prin decizia de impunere nr.F-B x/08.05.2012 au fost calculate si accesorii in suma de x lei pana la data de 25.09.2009, iar prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/11.06.2014 au fost actualizate pana la data stingerii integrale a debitului, respectiv 22.07.2011.

De asemenea, prin decizia nr. x /2012 emisa de Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul DGRFPB a fost respinsa contestatia formulata de **SC x SRL** impotriva deciziei de impunere nr.F-B x/08.05.2012 pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei si accesorii aferente in suma de x lei.

Nu pot fii retinute argumentele contestatarei privind faptul ca accesoriile contestate au fost generate de „neevidentierea TVA de rambursat in suma de x lei la sfarsitul lunii august 2008” , iar „in cadrul controlului TVA pe perioada iunie 2007 -august 2011 se vede ca in fisa sintetica nu aparea suma de x lei de rambursat de la sfarsitul lunii august, dar inspectorii au evidentiat-o ca fiind existenta” intrucat prin decizia nr. x /2012 s-a stabilit ca debitul de natura taxei pe valoarea adaugata este datorat de societate, iar solutia pronuntata este definitiva in sistemul cailor de atac potrivit art.210 alin.2 din OG 92/2003 conform caruia „**Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac**, in sensul ca asupra ei organul de soluționare competent nu mai poate reveni, asa cum se precizeaza in pct.6.2. din Instructiunile date in aplicarea Titlului IX din Codul de procedura fiscala, aprobate prin OPANAF nr.2906/2014.

Mai mult, prin contestatia care face obiectul prezentei cauze sunt reluate motivele care se refera exclusiv la obligatiile principale si cu privire la care organul de solutionare s-a pronuntat in solutionarea contestatiei prin decizia nr.x/2012.

Prin urmare, avand in vedere pe de o parte ca **SC x SRL** nu si-a achitat la obligatiile fiscale declarate pe propria raspundere prin decontul initial de TVA pe luna ianuarie 2011 si corectate din proprie initiativa si nu a contestat decizia de de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna ianuarie 2011 nr. x/22.05.2013, iar pe de alta parte din evidenta fiscala rezulta ca societatea nu a stins obligatia principala stabilita prin decizia de impunere nr.F-B x/08.05.2012, potrivit dispozitiilor legale precitate pentru neachitarea sau achitarea cu intarziere a obligatiilor fiscale inregistrate in evidenta fiscala in baza declaratiilor fiscale si a deciziilor de impunere, aceasta datoreaza dobanzi de intarziere de la data scadentei pana la data stingerii prin plata efectuata a taxei pe valoarea adaugata, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalae*.

Fata de cele mai sus prezentate, in conditiile in care in sarcina contestatarei s-au retinut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere si decizia de corectare a erorilor materiale si nu face dovada achitarii obligatiilor fiscale principale asupra carora au fost calculate , rezulta ca a fost corect si legal intocmita Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/11.06.2014, prin care Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a stabilit accesorii in suma de x lei, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Prin urmare, avand in vedere pe de o parte ca **SC x SRL** nu si-a achitat la termenul de scadenta obligatia fiscala pe luna ianuarie 2011 declarata pe propria raspundere si corectata din proprie initiativa si nu a contestat decizia de de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA pentru luna ianuarie 2011 nr. x/22.05.2013, iar pe de alta parte a stins cu intarziere obligatia de plata a TVA stabilita prin decizia de impunere nr.F-B x/08.05.2012, potrivit dispozitiilor legale precitate pentru neachitarea sau achitarea cu intarziere a obligatiilor fiscale inregistrate in evidenta fiscala in baza declaratiilor fiscale si a deciziilor de impunere, aceasta datoreaza dobanzi de intarziere de la data scadentei pana la data stingerii prin plata efectuata a taxei pe valoarea adaugata, conform principiului de drept accessorium sequitur principalae.

Fata de cele mai sus prezentate, in conditiile in care in sarcina contestatarei s-au retinut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere nr.F-B x/08.05.2012 si prin decizia nr. x/22.05.2013 si nu face dovada achitarii obligatiilor principale aspra carora au fost calculate, rezulta ca a fost corect si legal intocmita Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/11.06.2014, prin care Administratia Sector 4 a Finantelor Publice a stabilit accesorii in suma de x lei, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.21, art.45, art.86, art.111, art.115, art. 119, art.120 si art. 216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL** pentru accesorii aferente TVA in suma de x lei stabilite prin Decizia privind obligatiile de plata accesorii nr. x/11.06.2014 emisa de Administratia Sector 4 a Finantelor Publice.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.